

Abstrakt

Daňové ráje jsou trnem v oku vyspělým státům OECD, poprvé se však objevily na evropské půdě a na troskách britského impéria. Podle klasické obžaloby mají daňové ráje vydělávat na lákání zahraničního kapitálu, kterému umožňují vyhnout se zdanění, tím narušují rovnováhu rozpočtů a daňovou spravedlnost ve vyspělých státech, rozšiřují sociální nerovnost a urychlují globální daňovou konkurenci. Existují četné formy vyhýbání se dani prostřednictvím daňových rájů: transfer pricing, holdingové struktury, trusty či offshore podnikání. Ačkoli mnohé z těchto forem zůstávají nelegální, za četné další si státy mohou sami - např. štědrými sítí smluv o zamezení dvojího zdanění. Výpadky způsobené státním rozpočtům se odhadují na 3% celkových příjmů. Daňová konkurence existuje, o čemž vypovídají globálně klesající daňové sazby, navzdory tomu však daňové výnosy států v absolutním vyjádření stoupají. I díky této nejednoznačnosti působení daňových rájů na globální hospodářství a obtížné rozeznatelnosti „opravdových“ daňových rájů“ vyspělé státy volí namísto represe opatrnější postoj, snaží se primárně s daňovými ráji domluvit a uzavírat smlouvy o vzájemné informovanosti.